

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2017. június 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A fegyveresen, jelentős értékre elkövetett rablás bűntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2017. március 9. napján kelt B.170/2016/16. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy
a vádlottal szemben 13.509.335 (tizenhárommillió-ötszázkilencezer-háromszázharmincöt) Ft pénzüsszegre nézve vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a bűncselekmény megnevezése: társtettesként elkövetett rablás bűntette, és a vádlottat mint többszörös visszaesőt tekinti elítéltnek.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli **vádlott** által 2017. március 9. napjától 2017. május 31. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

A **Győri Törvényszék** a 2017. március 9. napján kihirdetett **B.170/2016/16. számú** ítéletével **vádlott** bűnösségét megállapította társtettesként, fegyveresen, jelentős értékre elkövetett rablás bűntettében az 1978. évi IV. tv. 321.§ (1) bekezdése és (5) bekezdés a/ pontja szerint. Ezért - mint többszörös és különös visszaesőt - 13 évi fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította a terhelt által 2015. április 27. napjától 2015. április 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről. Az ítélet ellen a vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Az első fokon eljáró ügyész a döntést tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.78/2017/3-I. számú átiratában** a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként teljes körűen megalapozott tényállást állapított meg. A tényállást csupán ítéletszerkesztési hiba folytán indítványozta akként módosítani, hogy a 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdése a bizonyítékértékelés körébe tartozik, ezért az indokolás része. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, és az időbeli hatály helyes értelmezésével, megfelelően minősítette a bűncselekményt az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. tv. szabályai alapján. A rendelkező részt akként kell álláspontja szerint pontosítani, hogy a terhelt többszörös visszaeső, míg a különös visszaesői minőségét a súlyosító körülmények között kell feltüntetni az 56/2007. BKv 2. pontja értelmében. A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság teljes körűen összegyűjtötte és ezekhez képest tetterányos büntetést szabott ki, amely kellőképpen súlyos, ám egyben szükséges is a számos alkalommal büntetett vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez. Az ügyész az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek tartotta, és az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott meghatalmazott **védője fellebbezése írásbeli indokolásában** kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás során a vádhatóságnak nem sikerült minden kétséget kizáróan bizonyítani, miszerint védence követte el a vádiratban körülírt rablást. Az ítéleti tényállás az 1. számú (a vádlott volt élettársa, P-né O. T. személyében a nyomozati vallomásai alapján) tanú vallomásán alapszik, aki szerint a terhelt neki elmondta, hogy mikor, kivel, kinek az ötletére, milyen rablási cselekményt valósított meg. A vádlott állítólag részletekkel szolgált a cselekmény elkövetését illetően, még azt is elmesélte, hogy az elkövetés után az akkori barátnője neki tiszta ruhákat vitt, mert a rablásnál használt ruházatát kidobta. Ugyanakkor a törvényszék nem vette figyelembe e tanú - a fentiekől teljes mértékig - eltérő vallomását, mely arról szól, hogy ő nem tud semmiről, a vádlott nem beszélt neki bűncselekményről, soha még csak utalást sem tett ezzel kapcsolatban. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt a körülményt is, hogy a tanú csak azt követően tett terhelő vallomást **vádlottra**, amikor a sérelmére elkövetett személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt feljelentést tett ellene. A tanú még a nyomozás során történt kihallgatása körülményeire is eltérően nyilatkozott, amikor azt mondta, hogy a vádlott őrizetbe vételét követően keresték fel a nyomozók, mert a terhelt telefonja híváslistájában megtalálták a telefonszámát. Később ezt cáfolta. A tanú azt állította, hogy szinte rettegett **vádlotról**, de a terhelő vallomás ellenére sem vitatta, hogy a terhelt elfogása előtti éjszakát együtt töltötték a **Sz. Hotelben**. Mindezen körülmények erősen kétségessé teszik a szavahihetőségét. A védő kifogásolta azt is, hogy sem a nyomozás, sem a bírósági eljárás során nem került felderítésre annak oka, hogy a zálogház üzemeltetője által folytatott magánnyomozás miért nem vezetett eredményre. **Sz.P.-t** kihallgatták, aki utalt olyan személyek nevére, akik egyéb vonatkozásban is felmerültek a nyomozásban. Mégsem vettek egyik személytől sem DNS mintát azon, a bukósisakon talált DNS nyommal való összehasonlítás érdekében, melyet nem sikerült azonosítani. A zálogházban tartózkodó tanúk nem ismerték fel védence hangját, mely a bűnösség megállapítása ellen szól. A hang alapján való felismertetést a nyomozó hatóság nem is kísérelte meg. A védő hiányolta, hogy a helyszínen feltalált gyorskötöző és kesztyű anyagmaradvány értékelése nem teljes, mert nem állapították meg, hogy a kesztyűdarab a jobb vagy bal kézre való kesztyűből származik-e. A legkétségesebb azonban a kamerafelvételeken látható robogó és a vízparton megtalált, szemlézett robogó azonosságának megállapítása. A nyomozati iratok közt található egy irat, mely szerint a kipufogódob egyezősége miatt lehet a két járművet egymással megfeleltetni. A nyilatkozatot adó személyt a bírósági tárgyaláson kihallgatták, aki elmondta, hogy ezen az iraton nem az ő írása szerepel, valamint a kamerafelvételeken nem is látszik a robogó kipufogódobja. A tanú egyértelműen akként nyilatkozott, hogy nem lehet a két motort egymással beazonosítani. E tekintetben az ítélet iratellenes megállapítást tartalmaz azzal az indokolással, hogy a kamerafelvételeken látható pulóver is megegyezik a vízparton talált ruhadarabbal, amelyen kimutatható volt a terhelt DNS mintája. Ezért a védő bizonyítás felvételét indítványozta a helyszíni szemlét végző rendőrök tanúként történő kihallgatására, melyet már az elsőfokú bíróság előtt is szorgalmazott, ám azt elutasították azzal, hogy az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetne. A fentiek okán leszögezte, hogy a bizonyítékok zárt köréből hiányzik egy láncszem - a vádlott és a vízparton megtalált, illetőleg a bűncselekmény helyszínén látott robogó közötti kapcsolat -, mely folytán nincs meg az a logikai láncolat, amely alapján meg lehetne állapítani, miszerint a bűncselekményt minden kétséget kizáróan **vádlot** követte el. A ruhadarab megtalálása csak annyit bizonyít, hogy azt a vádlott viselte, de nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy valaki más használta fel a cselekmény elkövetéséhez. Erre enged következtetni az is, hogy a vízparton talált bukósisakban nem találtak DNS nyomot. Mindezekre figyelemmel a vádlottat bizonyítottság hiányában fel kell menteni.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent védő a fellebbezését, annak írásbeli indokolásával együtt fenntartotta, de annak elsődleges irányát megváltoztatta.

Kérte az 1. számú tanú vallomásának a bizonyítékok közül történő kirekesztését, felhívva a figyelmet arra, hogy a tanú ellen elkövetett bűncselekmény miatt **vádlottat** jogerősen elítélték, tehát az elfogultság, bosszúállás motívuma nem zárható ki az ő vallomása értékelésekor. Újból utalt arra, hogy a zálogházi alkalmazottak nem ismerték fel a vádlott személyében azt a 185 cm magas, sportos testalkatú férfit, aki a rablás egyik elkövetője volt. Bár ez a személyleírás illik a terheltre, ennyi nem elegendő a személyazonosság megállapításához.

A rablás helyszínén talált anyagmaradvány és a vízparton fellelt kesztyű közötti egyezőséget ugyancsak kétségesnek tartotta, mert a két nyomszakértő nem tudott kategorikus szakvéleményt adni ezzel kapcsolatban, a felmerülő ellentmondást a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet kirendelésével kellett volna feloldani oly módon, hogy állapítsák meg; az anyagmaradvány vajon a zálogházban feltalált kesztyűből szakadt-e ki.

A robogó azonosításával kapcsolatban előterjesztett bizonyítási indítványát tovább indokolta azzal, hogy a motorok egyezőségéről nyilatkozatot adó **B.B.** tanú cáfolta a nevéhez kötött irat megírását és lepecsételését. Hivatkozott a BH2005.47. számú eseti döntésre, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni és erre bűnösséget alapítani, illetőleg az indokolási kötelezettség megsértése ilyen esetben hatályon kívül helyezést von maga után. Az elmaradt bizonyítás miatt felderítetlenség folytán megalapozatlan az ítélet és ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettségét sem teljesítette a törvényszék.

Ezért a védő elsősorban a döntés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte, valamint a megismételt eljárásban az általa kért bizonyítási cselekmények előírását.

A **fellebbviteli főügyész** képviselője az átiratában foglaltakat fenntartva cáfolta a védő megalapozatlanságra utaló okfejtését és leszögezte, hogy nincsen ok az ítélet hatályon kívül helyezésére. Rámutatott, hogy a tagadó vádlott nyilván kételkedik az őt terhelő bizonyítékok törvényességében és elfogadhatóságában, de a megalapozottság szempontjából a bíróság meggyőződése az irányadó, mely jelen ügyben megvolt és ennek megfelelően meg is indokolta álláspontját a szükséges mértékig.

Az ügyész vitatta a kesztyű és a megtalált anyagmaradvány egyezősége tárgyában további szakértő kirendelésének szükségességét, tekintve, hogy a tárgyaláson meghallgatott nyomszakértők között az írásbeli szakvélemények közötti különbség feloldásra került.

A vízparton talált motor és felsőruha, valamint a kamerafelvételeken látott robogó, illetve jellegzetes mintával ellátott pulóver közötti azonosság megállapításához sincsen szükség szakértői vizsgálatra. Ezt a bíróság maga is azonosíthatta a helyszíni szemlejegyzőkönyv és a rendelkezésre álló fotók alapján. Megállapította, hogy a vádlott DNS mintáját hordozó pulóver mintázata és a kamerafelvételen látható ruhadarab külseje teljesen megegyezik egymással. A vízparton talált felső kizárólag a vádlott DNS mintáját tartalmazta, márpedig ha más személy használta volna fel a bűncselekmény elkövetéséhez, akkor ennek a személynek a DNS-ét is kimutatták volna a szakértők. Változatlanul megismételte indítványát a tényállás korrekciójára és az ítélet helybenhagyására vonatkozóan.

Vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában szintén felvetette, hogy a zálogházat üzemeltető tanú megjelölt olyan személyeket, akik 2,5 kg aranyat kínáltak eladásra, de ennek az információnak a nyomozó hatóság nem nézett utána. Nem vitatta, hogy valamikor a megtalált robogó az ő tulajdonában lehetett, de 2015-ben már erre nem tudott nyilatkozni, mert évekkor korábban eladhatta és nem emlékezett a vevő személyére. A volt élettársa (1. számú tanú) vallomásával kapcsolatosan elmondta, hogy túlzott jelentőséget tulajdonított neki az elsőfokú bíróság. A volt élettársa bűnözői körökben forgott, kétes erkölcsű barátai voltak. Nem cáfolta, hogy fizikailag bántalmazta a tanút, amit utólag sajnál, de meg is kapta érte a jogerős büntetését. Ezért a volt élettársnak minden oka

megvan arra, hogy őt gyűlölje, illetve rajta bosszút álljon. Szavahihetőségét az elsőfokú bíróságnak fenntartással kellett volna kezelni. Egyebekben csatlakozott védője kérelméhez.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes körűen bírálta felül. Megállapította, hogy a védelmi fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a lehetséges körben lefolytatta, a perrendi szabályokat megtartotta, nem vétett olyan abszolút hatályú eljárási hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. A védelem által felvetett bizonyítási hiányokkal ellentétben valamennyi adatot összegyűjtött, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges volt.

Az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottat, aki mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Kizárólag a motorkerékpár vonatkozásában ismert el annyit, hogy tulajdonában volt egy fekete, 50 köbcentis ... típusú motor, de abban a formájában soha nem látta ezt a járművet, ahogyan a ... közben felszerelt kamerák felvételein látható. A lefoglalt motorban lévő ruhadarabon azonosított DNS-ére nem tudott magyarázatot adni, annyit valószínűsített, hogy ez a pulóver benne lehetett a járműben, amikor azt eladta.

A törvényszék kihallgatta a **T.** Zálogházban a bűncselekmény elkövetésekor dolgozó alkalmazottakat, **T.K.-t** és **K.A.-t**, akik egyezően állították, hogy 2011. június 7-én két bukósisakos, szürke fegyvernek látszó tárgyat a kezében tartó férfi jött be az üzletbe, akik nyilvánvalóan helyismerettel rendelkeztek, mert egyikük egyenesen a pénztárhoz ment, a másik a behúzott függöny mögötti páncélszekrényhez, melynek ajtaját ügyfélfogadási időben mindig nyitva tartották. Mindkét férfi vékony testalkatú volt, egyik 180, másik 185 cm magasságú lehetett.

Sz.P. tanú, a zálogházat üzemeltető **T.** Zálogház Kft ügyvezetője és tulajdonosa az elszenvedett kárra nyilatkozott akként, hogy az elvitt ékszerek értéke 27.011.671 Ft volt, a kasszából pedig 7.000 Ft-ot vittek el az elkövetők. A káruk nem térült meg, mert a biztosító nem állt helyt. Ennek ellenére a zálogház működéséhez pénzügyi fedezetet biztosító **P.-i** Takarékszövetkezetnek a hiteleket visszafizették, az ügyfeleket kártalanították, ez azonban ellehetetlenítette a cég működését. Polgári jogi igényt nem terjesztett elő.

N.I. tanú, aki a ... közben közvetlenül a zálogház mellett vezeti régiségkereskedését, azt vallotta, hogy a rablás napján a zálogházból jövő kiabálásra figyelt fel. Elindult az utcára és az üzletből kilépve egy fehér színű piszkos robogót látott a fal mellett állni. Ekkor lépett ki a két, sportos mozgású és testalkatú, kb. 180 cm magas, bukósisakot viselő férfi a zálogházból. Az arcukat nem látta, mert azt sötétített plexi ellenző takarta, illetve sötét ruházatot viseltek. Az egyiknek szürkés színű fegyvernek látszó tárgy volt a kezében, a másiknál hátizsák. Mindketten felültek a motorra, hátra az, akinek a fegyvere volt. A ... tér felé hajtottak el. A két zálogházbeli alkalmazott akkor szedte le a kezéről a gyorskötözőt, amikor ő belépett az üzletbe.

Az elsőfokú bíróság elemezte és értékelte a tárgyalási szakban már adatai zárt kezelését kérő I. számú tanú nyomozati vallomásait. Először csupán annyit mondott, hogy 2013-tól 2015-ig élt élettársi kapcsolatban **vádlottal**, és tudomása szerint ez idő alatt a terhelt nem követett el bűncselekményt.

Második vallomásában ettől eltérően azt állította, hogy 2013-ban elmesélte neki, miszerint „**J.**” nevű ismerőseivel kirabolt egy zálogházat, ahonnan ékszereket hoztak el. A vádlottnak egy motor miatt is be kellett menni a rendőrségre, és ekkor árulta el, hogy ezzel a járművel voltak a rablásnál, ami eredetileg fekete volt, de ő átfestette fehérre. A vádlott azt is elmesélte neki, hogy a rablás után megkérte az akkori élettársát, vigyen számára valami ruhát, mert egy vízpart mellett állították le a robogót és otthagyták a rabláshoz használt ruhadarabokat. Szüksége volt olyan holmira, amiben hazamehet. A terhelt megemlített egy **L.N.** nevű személyt, aki a motort szerezte és hozzátette; a

zálogházba ugyan ketten mentek be, de további személyek is érintve voltak a bűncselekményben. **Vádlott** a zálogház helyét is pontosan elmondta, miszerint Gy.-ben van a belvárosban, egy kis közben.

Az I. számú tanú folytatólagos nyomozati kihallgatása során fenntartotta ezt a részletekben gazdag terhelő vallomást, a korábbi nyilatkozatával való ellentmondást meg azzal indokolta, hogy tart a vádlottól, mert már nem jó a viszonyuk, de nem kíván a terhelten bosszút állni.

A tárgyaláson vallomását azzal egészítette ki, hogy már nem éltek együtt **vádlottal**, amikor a vádlott megkapta a motorral kapcsolatban a rendőrségi idézést, és ennek kapcsán mondta el neki, hogy részt vett egy rablásban, amelyhez egy fehér színű motort használtak, azért akarják kihallgatni.

Az elsőfokú bíróság azért fogadta el az I. számú tanú vallomását, mert egyrészt a korábbi élettársi viszonnal megmagyarázta, hogy első esetben nem terhelte, másrészt vallomásának részletei egybevágnak az ügyben feltárt egyéb tárgyi bizonyítékokkal. Így a helyszíni szemle jegyzőkönyv szerint a **R.** folyó árterében feltaláltak egy fekete színű kapucnis pulóvert, egy bordó színű kapucnis pulóvert a mellrészén egy fehér 3-as számmal, fehér színű szalag összehúzóval, valamint egy pár tenyér részén piros gumival bevont textilkesztyűt. Találtak egy faágban elakadva egy fekete színű bukósisakot, továbbá egy iszaptól szennyezett fehér színű robogót. Az igazságügyi genetikai szakértői vélemény szerint a bordó színű pulóver kapucnijáról, a száj alatti részről és egyik ujjáról kimutatott genetikai profil megegyezik **vádlott** genetikai tulajdonságaival. Ugyancsak kimutatták a vádlott genetikai profilját a helyszíni szemle során lefoglalt jobb és bal kezes kesztyű passzé részéből.

E tények összhangban vannak azzal az I. számú tanútól származó állítással, miszerint a terhelt és társa a fehér színűre lefestett, eredetileg fekete robogót a rablás után valami víz közelében hagyták, a cselekményhez viselt ruhákkal együtt és az akkori élettársnak váltóruhát kellett vinnie.

A genetikai szakvélemény azt is tartalmazza, hogy a kesztyűn és a pulóveren kizárólag **vádlott**ra jellemző DNS profil került kimutatásra, tehát azokat más személy a bűncselekmény időpontjában vagy azt közvetlenül megelőzően nem viselhette úgy, hogy a szabad bőrfelülete érintkezett a textíliákkal.

A zálogházi alkalmazottak meglehetősen pontos személyleírást adtak az elkövetőkről, mely ráillik a 186 cm magas és 76 kg súlyú vádlottára is. A hangját a tárgyaláson valóban nem ismerték fel, azonban a cselekmény óta kihallgatásukig 5 év telt el, maga a rablás pillanatok alatt zajlott le, így nem is volt tőlük elvárható, hogy emlékezzenek.

A zálogházi helyszínen az alkalmazottak kezének megkötözéséhez használt kötöző anyagba beleragadva feltalált anyagmaradvány és a vízparton elhelyezett motorban meglelt kesztyűk közül a bal kezes kapcsolatát Barsi László igazságügyi nyomszakértő egyértelműen kimutatta. A bírósági tárgyaláson a nyomszakértő elmondta, hogy az ő szakvéleménye a származási hely tekintetében pontosabb, mint az elsőként szakvéleményt adó Korek Károly György szakértő véleménye. Barsi szakértő pontosan megtalálta a bal kesztyű középső ujj első ujjpercénél lévő anyaghiányt, ahová az anyagmaradvány tökéletesen illeszkedik. Korek Károly György igazságügyi szakértő megtekintve Barsi szakértő véleményéből a 6. számú képet, megállapította, hogy az illesztéses rész tökéletesen megegyezik, vagyis az a szakvélemény teljesen pontos, ehhez igazította a saját álláspontját is (B.170/2016/16. sz. jegyzőkönyv 4-8. oldal). A két szakértő egyetértésével minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a rablás helyszínén talált anyagmaradvány és a motorban talált kesztyű megteremti a kapcsolatot a bűnjelek, ezáltal a bűncselekmény és **vádlott** személye között. Utalva a korábban írtakra, a motorban talált kesztyűk passzé részén ott volt a vádlott DNS profilja. Annak semmi jelentősége nincsen, hogy a vízparton megtalált bukósisakban nem volt jelen a vádlott DNS-e, mert ezt viselhette a másik elkövető, a terhelt sisakja viszont elúszhatott a R.-n.

A bíróság a tárgyaláson kihallgatta **B.B.** tanút, aki a járműkereskedő cégén belül KTM típusú motorokkal foglalkozik, ezért a nyomozó hatóság neki mutatta meg a térfigyelő kamerák felvételein látható ... típusú és a **R.** árterében megtalált ugyanilyen típusú robogó fotóit. A tanú elmondta, hogy

nem szakértő, így nem is merte a nevét adni ahhoz a kijelentéshez, hogy a két motor egy és ugyanaz, mivel a lefoglalt motoron egyedi kipufogó volt, nem gyári. A kamerafelvételeken nem látható olyan kép, amely alapján megállapítható lenne, hogy milyen kipufogóval rendelkezett a lefotózott jármű. A nyomozati irat 502. oldalán található irat tekintetében elmondta, hogy a bélyegző az övé, de a kézírás nem tőle származik. Ennek azért nincsen jelentősége, mert ő tekintette meg a szervizbe kijövő rendőr által hozott 15 db képet és ő nyilatkozott a két motor hasonlósága tárgyában. A lefoglalt járművet nem látta, ezért nem tudta megmondani, hogy hány köbcentis a motorja. Erre csak a motorblokk megtekintése után, illetve az alvázszám ismeretében lehetett volna pontos nyilatkozatot tenni (11. sz. jegyzőkönyv 20-21. oldal).

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közokiratnak minősülő helyszíni szemle jegyzőkönyv adataihoz képest a helyszínelést végző rendőrök tanúvallomása semmilyen novummal nem szolgálhat, így kihallgatásuk szükségtelen. A kamerafelvételeken látható személy ugyanolyan 3-as számjeggyel mintázott pulóvert viselt, mint amelyet bordó színben, az ártérben megtaláltak. Ezen kizárólag a vádlott DNS profilja került azonosításra. **N.I.** tanú a zálogházból kijövő bukósisakos fegyveres férfiakat látta a kamerafelvételeken látható robogóra felülni és elhajtani. Az egyik férfin ugyanolyan kinézetű pulóver volt, mint amit lefoglaltak a terhelt DNS-ével. Így teljes és zárt a személyi és tárgyi bizonyítékok láncolata, amely kétséget kizáróvá teszi, hogy a rablás egyik elkövetője **vádlt** volt.

Mindezen adatokat a törvényszék bizonyíték értékelése során részletezte és indokolta.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapos értékelésével az indokolási kötelezettségét is színvonalasan teljesítette. A védelmi fellebbezés pusztán a bizonyítékok mérlegelését támadja, melyre a másodfokú eljárásban azonos bizonyítási anyag mellett nincsen törvényes lehetőség. A megalapozottság okán sem a hatályon kívül helyezésre, sem a felmentésre irányuló jogorvoslati kérelem nem foghatott helyt.

A megalapozott tényállás csupán a személyi részben szorul kiegészítésre az előéleti adatok tekintetében, illetve szerkesztési hibából adódó helyesbítésre az ügyészi átiratban indítványozottak szerint, melyet az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.

Az ítélet 3. oldalának első bekezdésben felsorolt elítélés szerint; a Győri Járásbíróság B.907/2015. számú, és a Győri Törvényszék Bf.165/ 2016/9. számú, 2017. május 25. napján jogerőre emelkedett ítéletével **vádlt**at - mint többszörös visszaesőt - ittas járművezetés vétsége és más bűncselekmény miatt, halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, melyet a terhelt 2017. május 31. napjától tölt. Feltételes szabadságra bocsátása 2018. április 21. napján esedékes (Bf.53/2017/5/1. számú priusz).

Mellőzi a 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdéseiben rögzített, a genetikai - és nyomszakértői véleményekben szereplő megállapításokat, mivel ezek a bizonyítékokértékelés körébe tartozik, ezért a jogi indokolás részei.

Az így pontosított tényállás minden tekintetben megalapozott, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést **vádlt** bűnösségére és a Btk. 2.§-ában írtak szerint törvényesen döntött az időbeli hatály tekintetében, amikor azt állapította meg, hogy a terhelt vonatkozásában az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. tv. szabályai biztosítanak kedvezőbb

elbírálást, mivel a többszörös visszaeső elkövető vonatkozásában a hatályos Btk.38.§ (4) bekezdés a/ pontja értelmében a feltételes szabadságra bocsátás kizárt, amennyiben a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani. Ilyen korlátozást az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. tv. 47.§ (2) bekezdés c/ pontja nem tartalmaz, hanem a szabadságvesztés büntetés 4/5-ének kitöltése után engedélyezi a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének elvesztése sokkal nagyobb hátrányt jelentene a vádlott számára, mint amilyen előny lenne az, hogy a terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele, ezáltal a büntetés kiszabása során irányadó középértéke viszont alacsonyabb, figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamára.

A törvényszék a bűncselekményt helyesen minősítette az 1978. évi IV. tv. 321.§ (1) bekezdésében meghatározott, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként, fegyveresen, jelentős értékre elkövetett rablás büntettének, melyet a terhelt többszörös és ezen belül különös visszaesőként valósított meg. A minősítéshez fűzött jogi indoklás is teljes, csupán azzal pontosítandó a *11. oldal első sora*, hogy az alkalmazott Btk.97.§ (1) bekezdésében írt kerettágító rendelkezésekre figyelemmel a büntetési tételkeret felső határa nem 22 év 6 hónap, hanem 20 év, tehát a büntetési tétel 10-20 évi terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 15 év.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen állapította meg, melyen belül a különös visszaesői minőség valóban súlyosító körülmény, az ügyészi átiratban hivatkozottak szerint az 56/2007. BKv 2. pontja értelmében.

A terhelt személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre és az általa megvalósított vagyon elleni erőszakos bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára figyelemmel a hosszabb időmúlás ellenére is szükséges az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középértéket el nem érő, de magas tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabása. Ennek enyhítésére nem látott okot a táblabíróság.

Vádlott előéletére és a bűncselekmény jellegére figyelemmel indokolt és arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés maximális tartamban való alkalmazása.

Az ítéletábra megállapította, hogy az irányadó tényállás szerint **vádlott** és ismeretlenül maradt társa vagyoni haszonszerzés végett követték el a bűncselekményt, melynek eredményeként 27.018.671 Ft összértékben vittek el ékszereket és készpénzt, mely az eljárásban nem térült meg. Az elkövetéskor hatályban volt és jelen ügyben alkalmazott Btk.77/D.§ (1) bekezdése értelmében vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett (69/2008. BK vélemény I-III- pont). Ez kötelezően alkalmazandó intézkedés akkor is, ha az ügyész nem tesz rá indítványt. A vagyonelkobzás másodfokon történő elrendelése kötelező jellegénél fogva nem ütközik súlyosítási tilalomra. Nincsen jelentősége, hogy a terhelt rendelkezik-e ilyen mértékű vagyonnal vagy nem. A 95/2011. BK vélemény I. pontja alapján a vagyonelkobzás egyetemlegesen nem alkalmazható, ezért két elkövető esetén, amennyiben a bűnös vagyonból való részesedés aránya nem ismert, a terhelteket fele-fele arányban kell sújtani a vagyonelkobzással. A másik elkövető személye nem vált ismertté, mely nem értékelhető **vádlott** terhére azzal, hogy a teljes kárnak megfelelő összeg tekintetében érintse a vagyonelkobzás, ezért vele szemben a táblabíróság azt 13.509.335 Ft-ra nézve rendelte el.

A rendelkező részből mellőzni kell a különös visszaesői minőség feltüntetését a korábban írt okból és meg kell jegyezni, hogy a 61. számú BK vélemény 1. és 3. pontja értelmében a bűncselekmény

megnevezése helyesen - az elkövetéskor hatályos Btk. alcímének megfelelően is - rablás büntette, a jogszabályi hely pontos feltüntetése mellett.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek, azokat a másodfokú felülbírálat nem érintette.

Az ítélőtábla a terhelt által az elsőfokú ítélet kihirdetésének napjától, azaz 2017. március 9. napjától a más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztés-büntetés fogamatba vételéig, vagyis 2017. május 31. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt az 1978. évi IV. tv. 99.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazásával a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A kifejtettek szerint az ítélőtábla a Győri Törvényszék 2017. március 9. napján kihirdetett B.170/2016/16. számú ítéletét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdésére figyelemmel helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Győr, 2017. június 28.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Jasku Ildikó sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítélőtábla ezen ítélete és az ebben foglalt változtatásokkal a Győri Törvényszék B.170/2016/16. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. június 28.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: